

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre
2 frt; községi jegyzőknél
és tanítóknál egész évre
3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott gar-
mond sorért 5 kr; belyeg-
díj minden beiktatásért
30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet
nélkül a szöveg nagysá-
gára, belyegdíjjal, nyugta-
belyeggel és támlappal
együtt 3 frt.
Nyiltár soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél ked-
vezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető
levelek a szerkesztőséghez,
pénz küldemények és hir-
detések a kiadónakhoz
cimezendők.

Kéziratok nem adatnak
vissza.

Bérmentetlen levelek csak
ismert köztől fogadhatnak el.

Az új mezőrendőri törvény.

A mezőgazdaságról és mezőrend-
őrségről szóló 1894-ik évi XII-ik tör-
vénycikk f. évi november hó 1-ső
napjától kezdve érvénybe lépett.

Ezen rég várt törvény sokoldalú
üdvös intézkedéseit és a gazdasági
előhaladás fölvirágzását célzó rendel-
kezéseit terjedelmesen méltatni lapunk
szűk körét túlhaladja.

Egy és más lényeges intézkedései-
vel időnként a dolog természetéből
kifolyólag gyakrabban foglalkozunk,
most azonban a törvénynek s illetve
az életbeléptetési miniszteri rendelet-
nek az ugynevezett volt urbéres és a
kisebb birtokos osztályt közelebbről
érdeklő részéről kívánunk röviden
megemlékezni.

A törvény legelső §-sa alapelvül
elfogadja ugyan, hogy birtokát min-
den ember szabadon használhatja, ha-
nem a közérdek szempontjából ezen
szabadságot az új törvény is bizonyos
korlátok közé szorítja.

Ilyen megszorítása és pedig a köz-
érdek által kívánt megszorítása a
birtok szabad használatának, a fordú-
lós gazdálkodásnak, ott, ahol ez ed-
dig is gyakorlatban volt, jövőre is
fenn tarthatása és ahol gyakorlatban
nem volt is megengedhetése.

A törvény végrehajtása tárgyá-
ban kibocsátott miniszteri rendelet
kötelességévé teszi a járási főszolga-
bírnak, hogy legkésőbb, a törvény
életbe léptétől számított három hónap
alatt intézkedjenek, hogy a községbeli
birtokosok a szabad gazdálkodás, vagy
a forduló rendszer elfogadása tár-
gyában birtokosi gyűlést tartsanak s
ez irányban határozatot hozzanak.

Ezen birtokosi gyűlések hatáskörét
és célját a törvény abban körvona-
lozza, hogy kimondja, miszerint:

„A nyomásos gazdálkodás csak ak-
kor tartható fenn, ha az érdekelt
birtokosoknak birtok arány szerint
számított két harmad többsége a nyo-
másos gazdálkodás fentartására szavaz.

Ha a nyomásos gazdálkodás fenn-
tartását az érdekelt birtokosság birtok-
arány szerint számított két harmad
többséggel elhatározza, ezen határozat
hat éven belül meg nem változtat-
ható.

Egyes területek a nyomásokba
való beosztásból az esetre, ha ezáltal
a többi birtokrészek a nyomásos
gazdálkodás meg nem nehezítettik,
akkor is kibocsáthatók, ha nincsenek
bekerítve, vagy szőlővel beültetve,
vagy nem képeznek önálló pusztát,
illetőleg különálló gazdasági területet
vagy tagot.“

Éppen ez az, amit úgy az érde-
kelt birtokosok s főként a vezérsze-
repre hivatott községi előjáróság és
a főszolgabírák figyelmébe ajánlunk.
Ezen kérdés az, melynek elintézésénél
nem szabad lágy melegnek s érdekte-
lennek lennie sem a gazdáknak, sem
pedig a tisztviselőnek, mert ez képezi
a törvény helyes végrehajthatóságá-
nak s az általa elérni óhajtott cél
megközelíthetőségének sarkpontját, mert
ezen most hozandó határozatoktól eltérő
gazdálkodási rendszer nemcsak, hogy
hat éven belül meg nem változtatható,
— de ha később meg lesz is változ-
tatva, a mostani helyes, vagy helyte-
len elhatározás jó, vagy rossz követ-
kezményei évtizedekre s unokákra
fognak kihatni.

Vannak ugyanis kedvezőbb fekvésű
s jobb talajú községeink és civilizál-
tabb magasabb gazdasági kultúra felé
törekvő népünk, ahol s a kikkel bát-
ran be lehet már mai is a szabad
gazdálkodás rendszerét állítani.

De hát ilyen határ s ilyen népes-
ségű község Szilágyvármegyében ma
még minél kevesebb van.

A nagy többség sem gazdasági be-
ruházásának csekély voltánál, sem
szellemi elmaradottságánál fogva nincs
még sem rá utalva, sem pedig meg-
érve arra, hogy a forduló gazdálko-
dás atyáskodó gondviselése alól fel-
mentessék.

Az új törvény végrehajtásánál az
első lépés helyességétől fog függeni
egész községek, egész járások gazda-
sági jövője.

Örömmel nézünk elébe az új tör-
vény által követelt birtokossági gyű-
léseknek, mert járási tisztviselőink
szakértelmében, lelkiismeretes buzgó-
ságában s kötelességérzetében bizha-
tunk s kellő garanciát találhatunk
arra, hogy a kisebb földbirtokosok
közérdekeit megvédve, s azzal várme-
gyénk mezőgazdasági jövőjét egy fok-
kal ismét előbb vezetve remélhessük.

Választások.

A régóta üresedésben levő szilágy-
somlyói főjegyzői állás hosszas vajadás
után a f. hó 11-én Gencsy Sándor pol-
gármester, mint a vármegyei közgyűlés
által kiküldött elnök vezetése alatt tartott
rendkívüli közgyűlésben Schwaicz-
er Gábor megválasztásával betöltetett.

A választás eredményét sokan biz-
tosra vették már napokkal a közgyűlés
előtt, de többen voltak még is, kik még

a közgyűlés napján is a legnagyobb
mérvben kétesnek tarthatták a meg-
választást akár egyik, akár másik pályá-
zóra nézve. Felekán Oktávnak a jelölt-
ségtől visszalépésével azonban annyira
tisztult a helyzet, hogy midőn a kijelölt
bizottság határozata, mely szerint csak
Schwaicz Gábor és Jakab Lajos bocsát-
tattak pályázatra, kijelentve lón, akkor
már biztosra lehetett venni, hogy az ur-
nából, mint győztes Schwaicz Gábor
neve fog kikerülni.

A főjegyző választás eléggé felköl-
tötte az érdeklődést, mert a máskor alig
15—20 taggal szereplő közgyűlésen most
54 szavazat érvényesített s ebből Schwa-
icz Gábor kapott 35 szavazatot, Jakab
Lajos pedig 19-et, és így merőben alap-
talan a zsidók panasza, hogy a magyar
elem nem akarja befogadni a zsidókat,
mert a 19-vótumból, mit Jakab Lajos ka-
pott, legalább hatot nem zsidó kellett,
hogy adjon. Meg is jegyezte egy városi
képviselő, hogy ha ilyen arányban ha-
ladunk, még ötven esztendő kell ahhoz,
hogy a somlyói városi képviselőtestületben
a zsidók legyenek többségben.

Ugyanezen közgyűlésben töltetett be
a városi végrehajtói állomás is, melyre
a közelebbi számunkban felsorolt pályá-
zók közül Osinczky János, Kőrösi Kál-
mán és Szlafkai Géza voltak kijelölve.

A végrehajtói választáshoz beadott
összesen 51 szavazat, miből Szlafkai Géza
kapott egyet, Kőrösi Kálmán kilencet s
így legtöbb szavazattal, negyvenegyel,
Osinczky János lett végrehajtóul megvá-
lasztva.

Schwaicz Gábor új főjegyző a vá-
lasztás eredményéről értesítettén, a köz-
gyűlés előtt megjelent s polgármesterünk-
nek, mint közgyűlési elnöknek a megvá-
lasztást tudtára adó beszédére igen csi-
nos, talpraesett rövidséggel válaszolt s
köszönte meg a benne helyezett s neki
előlegezett bizodalmat, melyet, mint mondá,
nemcsak leteendő hivatalos esküjéből ki-
folyólag, de mint önrészes ember, köte-
lesség érzeténél fogva, a legteljesebb mér-
tékben igyekezni fog kiérdemelni. Ezután
a hivatalos esküt a közgyűlés színe előtt

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Szenesek.*

Meghalt a cár! És zaj kél a világban;
A gyász, a részvét viszhangoz nagyon.
A vér fölpezsdül a jó franciákban
S borongás ül meg a német agyon.
Egymással a népek versenyre kelnek,
A feltűnő siránkozás nem árt.
Száz nyelven egy zsolozsmát énekelnek:
Kisérlek végső útjában a cárt.

De már a tompa gyászharang zenébe
Üdvözlő ágyuk bombólnak bele:
Éljen riad, az új cár trónra lépe.
S örömhang röppen a sirboltba le.
És száll a két hang együvé vegyülve,
Bánat, vigasság egymást öleli,
Hogy már nem tudni, sor ha rákerülne:
Mivel vannak hát a szívek teli?

És száll a hír... s kifáradt, lassu szárnyon
A száműzöttek falujába ér.
Hósvatagban mind elvész a lábnyom
S könyvekben ázik a falat kenyér.
S a hirre napsugár kél, tavasz ébred;
Sápadt ajk suitog: „Ó, hazám!... anyám!
Ó, bár megláthatnánk újra téged,
Hívó szavad már mintha hallanám!”

*) A „Kakas Márton” 7-ik számából.
Szerkeszti Rákosi Viktor (Sipalusz), Budapest,
VIII., Rókk Szilárd-utca 4. sz.

És összebujnak és tar szíveikben
Friss rózsabimbó nyílik: a remény...
De zug a szél — és ismét pusztá minden
Ée öklöt ráz egy hősakállú vén:
„Szép tünemény, ah, láttunk megjelenni,
S most hült helyedre bámulunk bután;
Rabok vagyunk! Nem történt semmi,
semmi,
A cár helyére új cár ült csupán...”

Mikszáth előszava az Almanachhoz.*

Tudvalevő dolog, hogy Mikszáthnak
többféle fizognómiaja van, a mely azon-
ban valamennyi ismerős és kedves az
olvasó előtt. Hol mint Scarron csipkedi
a politikusokat, majd mint Senex mesél
el valami kedves adomát, de utóbbi idő-
ben, ha már álnevet használ legtöbbszor
Katángy Menyhért képviselő ur hang-
ján szólal fel. Ez a Katángy tipikus egy
alak. Soha még ennél jobban nem raj-
zolták meg a kapaszkodó, miniszteri ke-
kegyet hajhászó, korlátolt képességű, de
rengeteg ambíciója honatyát! Kezd már
kijönni divatból a „mameluk” szó, mert
kiszorítja Katángy neve!

Nos tehát, ezzel a Katángyval iratja
meg Mikszáth az előszót az Almanachhoz,
még pedig levél alakjában, melyet Me-

*) Almanach az 1895. évre. Szerkeszti Mik-
száth Kálmán Egyetemes Regénytár X. évfolyam
III. és IV. kötete, Singer és Wolfner kiadása. Ára
diszkrétben 1 frt.

nyus ur feleségéhez intéz. „A közönség
ugyis azt hiszi, hogy Katángy dolgait
én írom — mond Mikszáth, mikor rábe-
széli Singer és Wolfnerre, hogy Menyus
urat bízzák meg az előszó megírásával
— és viszont, hogy az én dolgaikat ő
írja; önöknek tehát egyre megy.”

Wolfner fölkeresi Katángyht a kép-
viselőház folyosóján és kéri tőle az elő-
szót, de a nagy férfi nem akar ráállni,
azon ürügy alatt, hogy ő politikus és
nem szépirodalmi író: mire Wolfner az-
zal a fenyegetéssel távozik, hogy még nem
végeztek egymással. Mert ha Mózes vizet
fakasztott a sziklából, ő meg Mózesből is
tudna kéziratot fakasztani.

Menyus ur nem törődik a fenyegetés-
sel, de egyszerre csak ott terem előtte
egy fekete, rejtélyes ur, a verseci kufuró
és hypnotiseur, a ki elaltatja és azt szug-
gerálja neki, hogy amint fölébred, írja
meg az előszót az Almanachhoz. S csak-
ugyan amint fölébred, valami nyugtala-
nító, izgató vágy kergeti, a melynek nem
tud ellenállni. Keresi az előszó témáját.
Keresi Jókainál, Szilágyinél, Eötvös Ká-
rolynál és végre Wekerle miniszterelnök-
nél, a ki Beöthy Aldzsiohoz utasítja, mivel-
hogy ez kezeli a bohókás ügyeket. (Olyan
finoman rajzolja Mikszáth az említett
politikusokat ezekben a beszélgetésekben,
hogy már csak azért is nagyon érdemes
az egész előszót elolvasni.) Beöthy csaku-
gyan jó tanácsot ad neki: altassa el újból
magát a hypnotiseur által. Hypnotikus
álmában majd megtalálja az alkalmas
aestetikai témát.

... Itt már átadjuk a szót Katángy

Menyhért urnak, a ki a következőkben
számol be további eleményeiről:

II. A másodszori elaltatás.

Természetesnek fogod találni, kedves
Klára, hogy ezt a tanácsot megfogadtam
s másnap reggel siettem a Singer és
Wolfner-féle könyvkereskedésbe, a hol
szerencsére ott ült a boltban a tegnapi
rejtélyes idegen.

Megmondtam, hogy immár megírom
az előszót, sőt ez a legelénkebb vágyam
a világban, de az alkalmas témát kellene
előbb megkeresnem, hát altasson el és
kutattassa fel velem.

— Semmi sem könnyebb ennél —
szólt a rejtélyes egyéniség s egy perc múlva
már ugy aludtam, mint a bunda.

A jelenlevők a tudomány okulására,
elfojtott lélekzettel figyeltek, papírra je-
gyezvén minden szót, a mely váltatott. E
jegyzék következőleg hangzik:

Hypnotiseur: Menjen ön a Sándor-
utcába!

Katángy: Megyek.

Hypnotiseur: Ott van már?

Katángy: Ott.

Hypnotiseur: Melyik tájon van?

Katángy: Tul az országházon, egy
kétemeletes épületnél, hol lakáscédula van
kiragasztva a kapun. (Oh, Klára, én még
hypnotikus álmomban is a te kívánsá-
godra gondoltam.)

Hypnotiseur: A menyőbe is, ne ke-
ressen most lakást, Forduljon jobbra, ott
találja a Gyulai Pál házat.

Katángy: Előtte állok.

le is tette. Állomását néhány nap múlva el is foglalja.

A zajosnak ígérkező, de váratlan csendességben lefolyt közgyűlés ez után még Hegedűs Sándor rendőrfőkapitánynak, mint helyettes főjegyzőnek és Jolbej József aljegyzőnek szavazott jegyzőkönyvi köszönetet azért, hogy a főjegyzői teendőkkel rendes hivatalos dolgaik mellett csaknem egy egész esztendő óta úgy viték, hogy a főjegyzői állás betöltetlen voltát a város ügyei meg nem érezték s ezzel a gyűlés véget is ért.

Fővárosi levél.

— (Az elmúlt hétről.) —

Kossuth Ferenc nevétől hangzik Budapest és az egész ország. Czegléd, Arad, Szeged után következik a többi város, mindannyian leteszik koszorúikat Kossuth Lajos fia előtt. Mintha csak a 48-as időket élénk ujra, de a kibontott Kossuth zászlóra más jelige van írva, mely így hangzik: „Hódolat a királynak, de függetlenség az országnak!”

Nálunk itt a fővárosban, ahol legelőször lelkesültünk Kossuth Ferencért, az új és új szenzációk kezdik leszorítani a lelkesültséget. Nekük idegfeszítő események kelljenek. Jól esett hallanunk, hogy a bécsi Reichsrahtban Levakovszky dörgő szóval tiltakozott az ellen, hogy a cárnak részvétet szavazzanak. Azt is nagy gyönyörűséggel hallgattuk, mikor Budapesten a függetlenségi elkeseredve kiabálták oda a képviselőház elnökének: „Zsarnokok fölött nincs részvétel! Nem csókoljuk meg a korbácsot!” Ám mindezekre mohóbb falánksággal fogadjuk azt a hírt, hogy a varsói lengyelek térdepelve könyörögnek Alexandra Feodorovna nagyhercegnőnek: lágyítsa meg felséges vőlegényének, az új cárnak szívét, hogy ne kelljen nekik hűség esküjüket orosz nyelven letenniök. A letipott hős lengyelek megfosztva mindentől, csak azért az egyért főhászkodnak, hogy nemzeti nyelvüket hagyják meg... S a menyasszony, akit néhány nap előtt még a bájos, a szelíd Alix hercegnőnek hittak, most fogja kivívni első diadalát, vagy most fogja szenvedni az első vereséget.

De apropos! vereség. Aki november ötödikén végig ment Budapest utcáin, annyi katonatisztet talált közöttük, hogy bátran bele menne egy háborúba. Lehetetlen, hogy ennyi katonával vereséget szenvedjünk! Pedig ezek csak tartalékosok, azoknak is csak a tisztjei. Hetykén fesselegtek az egyenruhában, aranyos csákójukat, sima kardjukat csillogtatta a nap-sugár. Lehetőleg sikkesen jártak, hogy senki se nézze őket — tartalékos tiszteknek. Mert ez már úgy van: ha a katona civilbe öltözik, annak örül, ha nem látszik meg rajta, hogy katona. Ellenben a tar-

talékos, ha felveszi az uniformist, mindent elkövet, csakhogy ne lássák meg rajta, hogy civil...

Piece de resutancenak hagytam e hét legérdekesebb híret. Nem azt, hogy Pulszky Ágost államtitkárt megválasztották képviselőnek, hanem azt, hogy Kossuth Ferenc beadta visszahonosítása iránti kérvényét. Tehát a nagy száműzött fia, kinek apja idegenben halt meg s meg nem hagyta büszke fejét a dynasztia előtt, ugyanezen trón előtt térhet hajt és leteszi a hűségi esküt.

És így van ez jól, ez a kibékülés...

Tinódy.

Különfélék.

— **A vármegye és a millenium.** E hó 12-én Szikszai Lajos kir. tanácsos, alispán elnöksége alatt a vármegyei ház kistermében ülést tartott ama bizottság, mely az ezredéves emlékünnap tárgyában a munkálatok és javaslatoknak előkészítése lett a törvényhatósági bizottsági közgyűlés által kiküldve. A tanácskozás a kiküldött bizottsági tagok élénk részvétele mellett tartatott meg. Bartha Endre megbeszerte feltűnést keltő indítványát, — mely a „Szilágy” közlése után ismeretes, — kellő méltánylásra talált a bizottságban is, mely azt oly módosítással tette magáévá, hogy egyelőre 20 szegény tanulóra fog a zilahi főgimnáziumi tápintézet berendeztetni. Elhatároztatott a járási székhelyeken, — s ezek között első sorban Sz.-Somlyón — egy-egy árva és szegény ház felállítását; — a megye történelmileg nevezetes helyeinek emlékoszlopok által való megjelölése, s a megyében lakó különböző férfi és nő népviseleteknek színes képeken való felvétele. A bizottság javaslatát a december 5-ikén tartandó megyei közgyűlés fogja tárgyalás alá venni. A bizottság által tárgyalt dolgokra alkalmilag visszatérünk.

— **Városi főjegyzővé** a f. hó 11-diki rendkívüli közgyűlésben Schwaicz Gábor, — városi végrehajtóvá pedig ugyanakkor Osinczy János választattak meg.

— **A szilágyvármegyei tanítótestület** évi rendes közgyűlését Zilahon f. hó 5-ikén és 6-ikán tartotta a vármegyei ház gyűléstermében. A tagok közül 70-en jelentek meg.

— **Ajándék.** Dr. Neményi Ambrus, országgyűlési képviselő, a szilágyi csehi állami iskola tanítói könyvtára részére megrendelte a „Pallas Nagy Lexikont” (96 frt értékű mű.) A mi szegényesen dobtált községi iskolánkra is ráférne, ha ilyen magas gondolkodású pátronusai akadnának.

— **A róm. kath. templom** restaurálása immár befejeződött. A jövő vasárnap, tehát a réginel nagyobb hév, megújult lel-

kedés vezetheti a kath. hívőket arra az amugy is kedves dombtetőre, melyen sugár tornyával, belül ékes aranyozásaival, áhítatra gerjesztő festményeivel ma már az Isten messze vidékre elható, igazán szép imaháza áll. Sokféle ítéletet, majd jó, majd kétes árnyalatu bírálatot hallottunk eddig is a bevezetett munka felett, tudjuk, hogy a mélyen tisztelt közönség is hangot fog adni tetszésének avagy nem tetszésének; de legyenek bár hibák, legyen itt-ott még kívánni való, mi nem akadunk fenn a kicsiségeken, de ismerve a körülményeket, bátran kimerjük mondani, hogy úgy Müller Károly ur aranyozó, vállalkozó, mint Milye Kálmán festő-művész, dacára annak, anyagi házonra alig számíthattak, dicséretreméltó munkát végeztek. És ha a nyilvánosság e terén elismeréssel adózunk mind a kétőnek, ki merné állítani, hogy az egyik páratlan szorgalma, ritka becsületessége, a másik ügyes technikája, színezési ereje, fel-felcsillámló inventív tehetsége azt meg nem érdemli? De mikor ezt tesszük, nem feledkezhetünk meg Trusza Lajos esperes-plebánusról sem, a ki nélkül talán ma is úgy volna minden, mint volt régen s porlepetten állana az Urnak temploma.

— **A szavazás.** A városi főjegyzőség betöltésénél következő városi képviselők szavaztak: Lázár Ödön, Hubert Jenő, Szabó Ferencz, Szaplonczay Sándor, Szénassy Miklós, Páskuj József, Trusza Lajos, dr. Láng Jakab, Márkus Gusztáv, Nagy Ferencz (sz.-somlyói), Brüll Károly, dr. Kálmán Ignác, Bikfalvi András, Posner Ábrahám, Láng József, Brüll Samu, Weinberger Kálmán, Adler Jónás, Róth Lajos, Halliarszky Samu, Telegdy Márton, Gyurkó József, Mile Mihály, Gámentzy Lukács, Barna József, Kedves György, Némethy Zsigmond, Benkő Pál, Brüll Sándor, Schönstein Ferencz, Lukátsffy Ödön, Orosz Simon, Somogyi Kálmán, Merk János, Lisztay Imre, Jolbej József, Ács György, Brüll Lipót, Veve-rán József, Bölöni Sándor, Láng Sándor, Mahalcsik Bónó, Donovák Sándor, Bor-sos János, Páskuj Antal, Barbolovics Alimp, Faragó Sándor, Nagy Ferencz (nagyfalusi), Bartha Endre, Porjesz Samuel, Papp Tódor, Hegedűs Sándor, Zobel Lipót, Gencsy Sándor.

— **Uj találmány.** Germán János, zilahi kereskedő egy kézi kaszálo és arató gépet talált fel, melynek segítségével az aratás és kaszálás lehetővé van téve egyes munkásoknak a nélkül, hogy azoknak az eddigelő szokásos fárasztó munkát kellene végezniök.

— **Uj árverés.** A „Lobogó” vendéglő bérbeadását a november 13-iki közgyűlés nem erősítette meg, hanem a bérbeadásra újabb nyílt árverés fog tartatni, melyen a zárt ajánlatok mellőztetni fog-nak.

— **A költő.** Honfy Keresztesy Pál, a szomorú népszerűsége vergődött vándor dalnok a napokban Szilágy-Somlyót tisz-

telte meg magas látogatásával. A derék férfi fekete magyar ruhát, nemzeti színű kokárdát és kihajtott inggallért visel — a la Petőfi. Minden hivatalban, nyilvános helyen megfordult a koszorus (helyesebben talán közsörüs) poéta, a hol csak piculákra volt kilátása. Legnagyobb előszeretettel azonban a korcsmák és vendéglők ivószobáiban tette látogatását, erősen áruulgatva Kossuth Lajoshoz intézett ódáját, melyet — pose-ba vágta magát — nagy előszeretettel és készséggel szavalt el a bővebb kezű Maecenások előtt. Ezuttal nejt (?) is magával cipelte vándor körútjában, a természetes és mindig mosolygó amazont, — ki felett immár több évtizedes tavasz viharzott el — Márkus Emília néven mutatta be. A derék asszonyság teljes öntudattal és méltósággal fogadta az utcai tisztelgők, szedett-vedett gaminok hódolatát, szemérmes pukkedlit vágva azok mély bókolásaira. A költő dicsfényében oly grációz módon sütkérezett, akár a teknős béka a napon. Keresztessy Pál ur ez alatt stentori hangon deklamálta verseit, melyeket a gyerekek kórusban zengtek utánna. Két napig tartott körutja a város utcáin és házainál, mikor aztán a piculák gyéreb-ben kezdtek hullani, felszedve sátorfáját, tovább ment a derék lantos és vele Emília asszonyság. Most talán éppen Zilah város közönségét boldogítja hangzatos rigmusaival. A piculák csengő zenéje kísé-ri a derék férfi utait! Bon voyage!

— **Drága leánder.** A leánder virág igen kedves, szép növény s kivált tavasz-kor a virágkedvelők, főként a kávéház-tulajdonosok jó árat szoktak adni érte. Mégis nagyon feltűnt, hogy nálunk most ősszel a városi főjegyző állomás betöltése előtt pár nappal, hallatlanul fölment a leánder ára. Szavabevehető emberek beszélik, hogy egy városi képviselő feleségének egy asszonyság, még nem is valami nagyon kiváló leánderért 50 frt árat ígért. De biz az nem adta oda. — Ugyan-azon szavabevehető emberek mondják, hogy a főjegyző választás befejezése után a leánder ára annyira leszállott, hogy most már egyáltalán nincs semmi kelete.

— **Sürgős csomagok.** A kereskedelmi miniszter november elsejével sürgős szállítást léptetett életbe. A sürgős csomagokat a levélpóstával továbbítják. — A földadónak a csomagért esedékes rendes tarifaszere franko illetéken kívül 60 kraj-cár külön díjat és rendes express-illetéket (csomagonként 25 krt) kell fizetnie. A sürgős csomagok szállítására alkalmas bármely tárgyat tartalmazhatnak, terjedelmük azonban egy méternél hosszabb, félméternél szélesebb és 10 kilogrammnál súlyosabb nem lehet. Egyekben csomagolására a közönséges csomagok szabályai érvényesek.

— **Kamatláb.** Az igazságügyi miniszter a törvényes kamatlábnak 6%-tóliról 5%-tőlira leszállítása iránt törvényjavaslatot nyújtott be az országgyűléshez.

Hypnotiseur: Nagyon jól van; menjen be a kapun és nyisson be egyenest a Gyulai Pál dolgozó-szobájába.

Katanghy: Benyitottam.

Hypnotiseur: Kit lát ott?

Katanghy: Pap Géza képviselő-társamat megöregedve.

Hypnotiseur: Nagyon helyes, maga Gyulai Pál az. Nézzen bele a koponyájába; ott kell a témának lennie, látja már?

Katanghy: Nem.

Hypnotiseur: Hát mit lát benne?

Katanghy: Három strófát látok embrióban a „Rómhanyi”-ból.

Hypnotiseur (félre): Sapristi! Gazdagabb ér, mint hittem volna. (Fennhangon.) Vigyázzon! Ön a rosszabbik fiókba nézett. Nézzen bele a koponya másik részébe, a hol az aestetikát tartja.

Katanghy: Nézem már.

Hypnotiseur: Nos, lát valamit?

Katanghy: Ugyan! Hisz ön egy antiquariatusba küldött engem. Avult nézetek és theoriák. Nem használhatom őket.

Hypnotiseur: Ej, ej, ne legyen türelmetlen! Tartozunk egy főlöleges uttal az ördögnek, ennyi az egész. Térjen ön rögtön vissza és a Singer-Wolfner kereskedésben kutasson a könyvek között.

Katanghy (kis vártatva bágyadtan): Visszajöttem, itt vagyok.

Hypnotiseur: Nos, fogjon a kutatáshoz.

Katanghy (szünet múlva): Hop, itt van! Megtaláltam!

Hypnotiseur: Hol van?

Katanghy: A legfelső polcon, balról számítva a hetedik könyv. Annak a harmincnegyedik lapján van a témám.

Hypnotiseur: E szerint, uram, fölébredhet.

III. Az előszó témája.

Ah, Klári, milyen boldogság volt ez az alvás. De mit beszélek alvásról! A lélek elválk a testtől s szállástalanul jár-kelel a teendői után. A voltaképeni élet tehát semmi más, mint a léleknek a rendes szállásán való tartózkodása.

Fáradtan, kimerülve ébredtem fel. Hideg verejték gyöngyözött homlokomon. Első szavam az volt;

— Hamar ide azt a könyvet.

Egy kereskedősegéd rögtön ugrott, felmászott a bolti létrán s lelkendezve hozta le a legfelső polcra a hetedik könyvet.

Mohón, mély megilletődéssel néztünk a kis füzetre, mely lilászürke papírtáblába volt bekötve. Ez hát a tudás forrása.

De milyen kellemetlen volt meglepetésem, midőn megpillantottam a címet:

„KIS KATÉ”

Az elemi iskolák számára

Irta

Klear Fülöp

Ezer ördög, hát még e titokzatos szellemek is velem akarnak packázni? Hát még ezek ellen se véd meg engem a képviselői immunitás?

Ugy vágtam mérgemben a kátét a pulpitushoz, hogy magától nyilott ki nagy sustorgással a 34-ik lapra.

A kiadók vihogtak, de a hypnotiseur fölvette a földről nagy komolyan és vissza nyomta a markomba.

— Nézz meg legalább azt a 34-ik lapot.

Odapillantottam, hát épen a tizparancsolat volt rajta.

— Ejh, mit csináljak én a tizparancsolattal?

S ezzel restelkedve hagytam el a boltot, hogy hazamenjek s a mint forgatom utközben elmémbe a negyedik parancsolatot, mely legelőbb ötlött volt szemembe a füzetből, „tiszteljed a te atyádat” hosszú hosszú légy a földön”, különös gondolatok leptek meg.

Furcsa — mondtam magamban — az az egész indokolás igen furcsa. Elég lett volna odatenni „Tiszteljed atyádat és anyádat”, punctum. Mire való volt utána ragasztani az indoklást? Mikor végre is ez az indokolás se nem szükséges, se nem igaz. Hány embert ösmertem, a ki nem tisztelte a szüleit és mégis hosszú kort ért.

Soha nekem máskor nem jutott volna eszembe megkritizálni a tizparancsolat valamely cikkelyét, pedig ezerszer és ezerszer citáltam és forgattam már. De most csak egyre sugdosta valami daemon, az istentelen gondolatokat.

— Ohó, — kiálték fel, — milyen tökéletesen az egész. Mennyivel okosabb lett volna, ha Mózes például az ötödik parancsolat, a „ne ölj” után teszi az indoklást. „Ne ölj — hogy hosszú életű légy a földön.” Természetesen, mert a ki öl azt felakasztják.

Bizonyos diadalmas öröm fogott el.

„Menyus, Menyus — szölogattam magamat fenszóval — (a járó-kelők mosolyogva nézegettek utánam.) Kutya gyerek vagy, Menyus, kemény koponyád van, Menyus, a kereszténység alaptörvényét úgy össze tudod marcangolni. Mit szólnak a professzoraid, akik mindig azt hajtották, hogy rossz diák vagy, ha most belátnának a te hatalmas agyvelődbe.

Huh, hogy fogja ezt irigyelni tőlem Szilágyi, ha megtudja! Mi az, a Zichy Nándor beszédjét összetörni vagy az Apponnyit, de tessék a tizparancsolatot szétzuzni.

Arcom égett, szemeim csillogtak, futni és kiáltani lett volna kedvem az emberek után: „Hová siettek, megálljatok, rossz a tizparancsolat.”

De egy-egy percben elfogott a kétely is. Megáltam az utcán, tűnődve. Hátha csalódtam? Hátha csak rosszul értelmeztem? Mert nem lehet az, ha rossz lenne, hogy senki sem vette volna még eddig észre. Hiszen voltak már a világon nálamál okosabb emberek is.

Azután megint előfogott a kétely: de hátha még sem voltak.

Hop! Egyszerre a homlokomra ütöttem. Világosság gyult ki a fejemben.

Az irodalom szempontjáról kezdtem latolgatni azt a negyedik parancsolatot: tiszteljed atyádat, hogy hosszú életű légy a földön.

Hátha ezt úgy kell értelmezni, hogy az íróember a saját irodalmi atyáit tisztelje, a saját nemzeti elődeinek a csapásán haladjon, hogy Kemény Zsigmondot, Vas Gerebent szívja föl a lelkébe, ha nem akar elmuló műveket alkotni?

— **Jubileumi ünnepély.** A kolozsvári gazdasági tanintézet 25 évi fennállását f. hó 15-én ünnepli Kolozsváron.

— **Hol a könyv?** Egyik városi vendég-lösünkkel történt meg, hogy egy alkalma-zottjának takarékpénztári könyvecskéjét egy látogatója emlékebe magával találta vinni. A dolog tudomására jutott vendég-lős a gyanuba fogott egyént egy pár iz-mos kézszorítással oly ügyesen kapaci-tálta, hogy nem telt bele egy jó fél óra, a betéti könyvecske, valószínűleg a nyitott ablakon keresztül visszarepült és az ágy alatt megtaláltatott.

— **A magyar gyáripár** ujjabb nagy dia-daláról igen öröndetes hírt kaptunk. A lembergi kiállítás egyik osztályában, a tűzi fecskendő osztályban megvertük va-lamennyi külföldi gyárat. — A diadalt két törekvő iparvállalatunknak köszön-hetjük. A tűzi fecskendő osztályban a leg-első kitüntést, a díszoklevelet a Tar-nócy-gyár Budapesten kapta, a második díjat, aranyérmét a Walser-gyár Buda-pesten, a harmadik díjat, aranyérmét Cer-mak R. gyára Teplicen, a negyediket R. A. Smekal Szmichowban, az ötödiket Liel J. G. Biberachban, a hatodikát, ezüstér-met E. C. Flader Sorgenthalban, a hete-diket, ezüstérmét Rózen Antal Krakóban, a nyolcadikat, ezüstérmét Doute R. Fr. Bialán és a kilencediket, bronzérmét a Geitner és Rausch fecskendőgyára Bu-dapesten kapták. Annál nagyobb öröm-mel konstatáljuk a Tarnócy-gyár e fé-nyes sikerét, mivel ennek nagy jelentősé-gét azon körülmény kölcsönöz, miszerint az osztrák ipar e téren elsőrendű, régi jeles gépgyáraival szemben emelkedett elsősegre és azokat tulszárnyalta. A Tar-nócy-gyár legutóbb, október 3-dikán Uj-Gradiskán, a Horvát-Szlavon országos gazdasági kiállításon is a legelső kitün-tetést, a díszoklevelet nyerte.

— **Időjárásunk** oly enyhe s verőfényes, hogy a legszebb tavaszi napokat várá-zsolja elénk.

— **A lefűzött „költő.”** Honfi Keresztesy Pál országbolondító körutjában városunk-ban is megfordulva, betért egy helybeli uri ember házához is, hol a házigazda szintén Apolló szolgálatban áll. Átnyujtá mély hódolattal legújabb versét és várt a busás borraivalóra.

— **Köszönöm,** szólt a házi gazda megilletődött hangon: s elolvassa a poé-mát, papírt, tollat ragadt és a következő verset penderíté papírra:

„Sok szép verset elolvastam,
És gyönyörködtem azokban,
De ily szépet, magasztosat
Milyet kőlléga osztogatt,
Nem adtak még soha nekem:
Fogadj a mély köszönetem!”

— **Pénzem** nincsen, mert magam is szegény költő vagyok, — mondá ekkor megindult hangon a megindult költőtárs, — hanem viszonzásul fogadja el tőlem ezt a szerény verset!

Igen, igen, így már van értelme a megjegyzésnek: „hogy hosszú életű légy a földön.

Biz isten, úgy néz ki ez a negyedik parancsolat, mint egy aestetikai szabály s milyen szépen, milyen szabatosan van kifejezve.

Ez a gyanu annyira megkapott, hogy izgatottan huztam ki zsebemből a kis ká-tét, még egyszer megnézni a negyedik parancsolatot. Szinte kezdtem hinni, hogy nem így szól, hogy csak aestetikai témát keresgélő elmém hamisította így át. S ime, szemembe ötlök az első paran-csolat: „Ne legyenek tenéked idegen is-tened.”

Ez már csak kétségtelen. Ez már csakugyan az íróknak szól. Ne imádjátok az idegeneket, se Zolát, se Doszto-jevskyt, se Dickenst, se Tolstojt. Tiszteld a saját atyádat!

Az első parancsolat félremagyaráz-hatatlanul megerősített abban, hogy jól értelmeztem a negyediket.

„Szent isten!” kiáltottam fel meg-döbbenve, — hiszen a szegény Mózes vol-taképen aestitikus volt. Ez fájt egy ki-csít, de viszont megvigasztalt a tudat, hogy a tíz parancsolat mégis remek és tökéle-tes; azonfelül minden benne van a vilá-gon még az aestetika alapelvei is.

Lihegve nyargaltam át az egyes pa-rancsolatokon.

Ne ölj! Hát persze. Ez a rémregények írói ellen szól, a kik az összes szereplő személyzetet leölik az utolsó kötetben, de maguk életben maradnak.

Ne paráználkodjál! Igen derék; már a Sinai hegyen is elítélték a frivol iro-dalmat.

S átnyujtá a bámuló Keresztesy Pál-nak a beírt félárkus papírost.

Honfi barátunk végig futá szemével a verset: látszott arcán a kellemetlen meglepetés; de egyszerre hátat fordított, s e szavakkal csapta be maga után az ajtót:

— „Nem látsz engem többé,
Sem pedig ez ajtó,
Nem költő kell ide
Hanem végrehajtó!”

Ezzel elrohant.

— **A löhermag** cséplése vidékünkön ja-vában folyik, sőt mondhatni vége felé jár. A termés minőségre nézve általában jónak, mennyiségre nézve azonban több községekben gyengének mondható. A holdankenti termés oly változó, hogy némely helyen adott 150—200 kilót, sok helyen meg a külön-ben első osztályu herevetések a tartós szá-raság és a pondró rendkívüli pusztításai miatt alig adtak 40—50 kilogramm tiszta magot.

— **Dr. Schöffler főle** „Antirheumaticon” Egy csatlakoztatlan hatású gyógyszer, mely hihetetlen eredményt nyújt a köz-szégekben fájalmakat. E csoda gyógyszer rö-vid idő alatt egész Európában híressé lett, sőt már mint elodázhatatlanul szükséges házi-szer használtatik is. Eltekintve az ezrével érkező hálaanyaglatokat, — az „Anti-rheumaticon”-t már a pápa ő szentsége, Bismarck hercege, bellusi Baross Gáborné, Bende Imre nyitrai püspök ur és még szá-mos előkelőség sikerrel használta is. E köz-szégekben néhányzori használat után kígyó-gyítja a tagszagatást, a zsibbadást, a fejtör-ést és minden a rheumatizmusból származó összes fájalmakat. Az „Antirheumaticon” kapható Budapesten: Török József gyógy-szertárában, de megrendelhető még az or-szág bármely gyógytárában is üvegenként egy forint 20 krajcárjával.

— **Jókai a Franklin-tűzről.** Koszorus írónk a „Pesti Hírlap” okt. hó 4-iki számá-ban a következőket írja a Franklinban pusztított tűzről. A közlemény Csodák cím alatt jelent meg s így szól:

— Megálljon az ur! Hát uram, mi-csoda hanyagság ez? Felénk se nézsz? Tudvalevő, hogy engemet „urnak” csak Gyulai Pál szólít, ha jó kedve van; ha még jobb kedve van, akkor „uram”-nak; aztán folytatja tegezve; ne add Isten, hogy „kedves barátom”-nak szólítson, mert akkor haragszik.

— Hát felé se nézünk a Franklinnak az után a nagy katasztrófa után? Hogy legalább azt tekintenők meg, hogy néz ki Jókai olvadt állapotban? meg mint por és hamu. Engem már a tűzrendőrség, meg a vizsgálóbíró eleibe akarnak idézni: mit tudok róla? Minden ember azt beszéli, hogy ha Jókait elégették, megolvastották, azt senki sem tehetné más, mint Gyulai Pál!

— Meg vagyok győződve — az ellen-kezőről.

Mánap rögtön siettem föl a Franklin-hoz. Huszonhat iv revíziót vittem haza a

Ne lopj! Ugy tetszik, megemlékezett Mózes a mi akadémikusainkról is.

Oh, Klára, milyem boldog voltam, hogy végre megtaláltam a széptani témát az Almanach részére. S milyen nagyszerű, milyen meglepő téma! Gondold csak el, mint fognak csodálkozni az írók, ha egész röviden odacsapom nekik:

„Uram, ha valamire akarják vinni a maguk szakmájában, ne hallgassanak sen-kire, hanem tartsák magukat egyenesen a tízparancsolathoz. Ezt én mondom önöknek

Katanghy Menyhért,
orsz. képviselő, a Napbíráló-bizottság tagja.

U. I. Előérzetem van, hogy miután a témát szerencsésen megtaláltam (lévén csak az első találás nehéz), most már szállást is találok.

Még arról is tudósítalak, ámbár ké-nyes ügy, de előttem nincs titkom, drága lelkem, hogy örömben pertu lettem a hypnotiseurrel. Derék ember; hasznomra lehet egyben-másban s ha valahogy ke-zeügyébe kaphatná Lukács Bélát, őt meg-hypnotizálva, könnyen szuggerálhatná neki, hogy kit válasszon meg maga mellé államtitkárnak. De erről aztán egy szót se asszony, még az édesanyád előtt sem, mert az is szeret fecsegni. **K. M.**

munkám második tíz kötetéből. Szükség van a betűre.

Itt csakugyan csodák történtek. Először is a tűzvész előtti napon osztot-ták kétélféle a nyomdavezér szobáját egy új közfállal. Ha ez az új fal ott nincs, a Franklin összes kézíratai, eredeti kiadmá-nyai mind odaégnék. Így nem égett el más, mint az én munkáim papirosa, nem olvadt el más, mint az én szedésem.

Pedig annak borzasztó tűznek kellett lenni. Alant kezdődött a gépteremben. Ott legelőször is megolvastotta a gázórához ve-zető ólomcsöveket. Akkor a nekiszabadult gáz omlott a tűz közé s növelte annak rom-boló rohamát.

És ennek a kohó-hőségű tűznek a gőc-sében állt egy történelmi nevezetességű régi vassajtó. Ugyanaz, a melyen 1848. március 15-ikén Petőfi sajátkezűleg nyomtatta a „Talpra magyar!” első példányait. A gépet rég nyugalomba helyezték, egy csendes fül-két rendelve menedéklát a drága ereklyének. A tűz körülötte tombolt órahosszant és nem tudta megsemmisíteni.

Innen aztán a nyomdai fölhúzó zudult föl a gázzal táplált tűzoszlop az emeletre.

Abban a boltívés teremben, a hol én elégtém és elolvadtam, voltak fölhalmozva a cinkográfához szükséges érelapok, azokat a tűz négyyszögletéből gömbölyűre nyalta s azzal a tűzoszlop az ablakon kitörve, süvöl-tött ki az udvar felől térré.

És ezen ablak mellett, közvetlen közel-ben, van a királynak az arcképe aranyos farfában. Ennek még a papírja sem bar-nult meg ez iszonyu tűzvészben.

Lám! Az a romboló elem, mely engem hamuvá tett, megolvastott! — megkimélte a királyt — és Petőfit.

— **Budapesti Hírlap.** Az újság csinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem mul-hat el, hogy a közönséget ne értesítsük nem-csak hazánk, hanem az egész világ nevezete-sebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber le-velező a világ mind a négy tájkérről s az ország minden népesebb pontjáról hírt adnak mindarról, a mi igényt tarthat a művelt em-ber érdeklődésére. Tudósításaink e rengete-géből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszőten feldolgozni azt, a mi a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hírlap fennállása óta eddig utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünk az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a kö-zönség semmit sem várhat el annyira újság-tól, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési ér-deke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatok-ban, a hol magának a Budapesti Hírlap-nak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egy-szóval egyénisége nyilvánkozik meg, tízenégy-évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hírlaptól. Az elő-fizetési feltételek a következők: egy hónapra 1 frt. 20 kr; negyedévre 3 frt. 50 kr; fél-évre 7 frt; egész évre 14 frt. Vidékről leg-célszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hírlap kiadóhi-vatala Budapesten, VIII. kerület, Rökk Szilárd-utca 4. szám és Jó-zsef-körút 5. szám.

— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, a privátmegrendelők lakására közvetlenül szál-lít: fekete, fehér és színes selyemszöl-leteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot, stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták pos-tafordultával küldetnek. Svájcba címzett le-velekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— **Bardóc Pál** szorgalmas fiatal tanügyi írótól két füzetet vettünk, mint legújabb dolgozatait. Egyik Földrajzi vezérforral kérdős és feladattárral a szilágyvármegyei iskolák számára. Szerzője dr. Petri Mór kir. tanfelügyelőnek dedálja a tartalmas és paedagogiai szempontból figyelemre méltó művet, mely hogy nagyon hasznos és okosan megírt munka, mutatja az, hogy ezuttal második kiadásban és ter-jedelmesen bővítve lát napvilágot. Átolvas-tuk a füzetet, s úgy találtuk, hogy az elemi iskolákban igazán nélkülözhetlen. A realis életnek megfelelő, s a gyermekek érzelmi tehetségét fejlesztő számos kérdést nagy ügyességgel állít össze, csoportosít és a szö-veg között néhány ismerős képet is ad. Így

p. Szilágy-Somlyó városánál közli a város látképét a r. kath. temető irányából. Persze (miután e kép a Vasárnapi Uj-ság azon számában jelent meg először, mely az emlékezetes Báthory ünnepélyt írja le) az új sorbolt helyén a képen a régi rozoga kalitkák állanak, melyek oly sokáig szolgál-tak botránykövéül a városnak. Érdekes, hogy a vezérforral a város nevezetes épületei kö-zött már egy díszes szép állami iskoláról is megemlékszik, a mi nem hiba, mivel az a harmadik kiadás előtt bizonyosan fel-épül. Melegen ajánljuk a törekvő és tehet-séges tanférfit e munkáját az illetékes kö-rök figyelmébe. A második munka ugyan-e szerzőtől „Szilágy-Cseh tanügyének története”, mely az ipariskola 1893—94. évi Értesítőjét is magában foglalja. E füzetben nagy részletességgel és adatbőség-gel sorolja fel Bardóc Pál mindazt, a mi a sz.-csehi állami elemi, ismétlő fiu- és leányiskola történetére vonatkozik. Minden-esetre elismerésre méltó munkát végzett a szerző, midőn éles szemmel ellesve felje-gyezte azokat az adatokat, melyek egy utó-kornak szólnak a közel multból és a jelenről.

— **Uj naptárak.** A „közhasznu er-délyi képes naptár” az 1895-ik közön-séges évre Stein János kolozsvári könyv-kereskedésben már megjelent és 30 kr. ár-ban bármely könyvkereskedésben kapható. Ajánljuk ezen most 36-ik évfolyamába lépő naptárt olvasóink figyelmébe annál inkább, mert a vásárok pontos közlésére nagy gond van benne, — ugyanott „Irodai fali naptár” is jelent meg, melynek ára szin-tén csak 30 krajcár.

— **A „Kakas Márton”** legújabb képes érelap 7-ik száma kitűnő képekkel és kacagtató tréfaságokkal jelent meg. Melegen ajánljuk olvasóinknak e kitűnő érelapot, melynek elég ajánlólevele már az is, hogy Sipulusz szerkeszti. Megrendelhető Buda-pestben, évnegyedre 1 frttal.

— **„Magyar Lányok”** lesz azon di-szes kiállítású lap címe, mely december hó elején Singer és Wolfner kiadásában megjelenik. Szerkeszti Tutsek Anna, a kiváló írónő és résztvesz azonkívül a szer-kesztés munkájában a magyar íróvilág színe és java: E lap hivatala lesz egy nagy és rég érzett hiányt pótolni, mert mulattató, de egyszersmint szívnemesítő és oktató ol-vasmányt fog nyújtani a serdülő leányoknak. Mig eddig „Az én Újságom” a mindkét nembeli ifjúságot egészen tízenégy tízenkét éves koráig ellátta szórakoztató és hasznos olvasmánnyal, ezentul a „Magyar Lá-nyok” folytatni fogja ezt az irányt, ameny-nyiben az anyákat megszabadítja az eddigi nehéz gondtól, hogy miféle olvasmányt adja-nak leányaik kezébe épen abban a korban, mikor a szív és a lélek legfogékonyabb minden kívülről jövő befolyás iránt. A „Ma-gyar Lányok” hetenkint jelenik meg tízen-hat oldalon sok illusztrációval és azonfelül díszes borítékkal. Lesz benne a serdülő leányokhoz mért elbeszélése, költemény, min-denféle hasznos tudnivalók azok részére, akik jó gazdaasszonyokká akarják magukat kiképezni, vonzó modorban megírt ismeret-terjesztő cikkek és azonfelül sok szép illusz-tráció. A mutatóvánszámot a kiadóhivatal bárkinek ingyen és bérmentve küldi meg. A „Magyar Lányok” előfizetési ára negyedévre 1 frt 50 kr.

— **Nemesak a tűz,** hanem a szellemi táplálék időszerű élvezése is kellemes melegt önt az ember testébe, sőt e tűz által csak külsőleg melegedünk, míg jeles olvasmányok erőt, bátorsá-got és életkedvet öntenek a művelt és érző ember lelkébe is. A „Képes Családi Lapok” már réges-régen rászolgált arra, hogy szellemi élvezetként fogadják, úgy az uri osztály, mint a polgárság körében. A 43. szám tartalma élénk bizonyosága a fentirtaknak. E számba írtak: Tolnay Lajos, Szentessy Gyula, Sipulus, Hullám, Szendrőy Cy-rill, Sirály Lajos, Cserneczy Gyuláné, Oláh György, Vámos Dezső és Miskolczy Henrik. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt; félévre 3 frt; negyedévre 1 frt 50 kr. Mu-tatóvánszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadó-hiv: tal. V. Vadász-utca 14. szám, saját házában. Budapest.

— **„Ház tartás”** címmel Kürthy Emilné urnó szerkesztésében Budapesten egy nálunk egé-szu új irányú és hézagpótló lap jelenik meg szép kiállítású 16 oldal terjedelemben havonként háromszor (elszén, tízedikén és huszadikán). Rendkívül gazdag tartalmából (78 állandó rovata van) csupán a fontosabbakat emeljük ki. A lap élén a nő-világ érdekeiről egy magvas iránycik-let közöl, utána pedig: háztartás, konyha, lakás, fűtés, pincze, hálósoba, szalon, házi ipar, művé-szet, divat, felhőnemű, szabás-varrás, kézimunka, tudomány a házban, a szépség ápolása, a nők joga, keresetforrások, a kertészet különféle nemei, ba-romfi-tartás, bevásárlási források, étlapok stb. stb. rovatok gazdag tartalma nyújt hasznos tudnivaló-kat a háztartás minden ágából. Ezen kívül ér-dekesséítő regényeket is közöl. Bendkívüli ked-vezmény, hogy a „Ház tartás” olvasó közönségnek megbízásait díjtalanul elvégzi. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt és negyedévre 1 frt 50 kr, amely a kiadóhivatalhoz, Magyar Nyomda Budapest, VIII. József-utca 45. sz. alá küldendő.

Szerkesztői üzenetek.

N. . . . K. . . . urnak R. K. . . . A küldemény többi része papirkosárba került. Kérünk jobbat és jobbát. Kívánságát különben készséggel teljesítjük.
Clarissát még nem volt időnk átolvasni.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Legbiztosabb órszer a kolera, hagymáz és egyéb fertőző betegségek ellen! Tökéletes fertőtlenítés! Teljesen szagtalan!

Önműködő tözegszóró-csovettek Belföldi és külföldi szabalmak! Szobai árnyékszék-berendezések, kórházak, lakotnyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Magyar tözeg- és műtrágya-ípar részvénytársaság.
Fertőtlenítő és szagtalanító tözegpor! Tözegelem! Minden műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság. — Az orsz. közegészségügyi tanács által több szörösen ajánlva!!!

Különlegesség: emberi és városi hulladokok ipari és gazdasági értékesítése. Várostervezési és elvezetési vállalatok szervezése.

Fertőtlenítő és szagtalanító tözegpor! Tözegelem! Minden műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság. — Az orsz. közegészségügyi tanács által több szörösen ajánlva!!!

633—1894. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében, ezennel közírré teszi, hogy a zilahi kir. törvényszéknek 9849—93. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a szilágysomlyói kir. járásbírósnak 97—894. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Pikler Zdenkó javára Hirsch Bernát és neje ellen 170 frt tőke, ennek

1892. évi december hó 1-ik napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 40 frt 30 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 399 frtra becsült ingóságok, u. m. házi butorok és bialyok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 5254—1894. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Ilosva község házánál leendő eszköz-lésére 1894-ik évi november hó 19-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t.-c. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX t.-c. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Szilágysomlyón, 1894. évi október hó 31. napján.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bírósági végrehajtó.

5893—894. kig. szám.

Árverési hirdetmény.

Közírré teszem, hogy Zilah sz. kir. város vásárvám és kövezetvám szedési joga 1895. január 1-től 1899. évi március 31-ig terjedő 4 $\frac{1}{4}$ évre a folyó évi november 29-én d. e. 9 órakor Zilahon, a városházánál tartandó nyilvános árverésen 7928 frt 76 kr. évi bérösszeg, mint kikiáltási ár mellett bérbe fogadatni.

Az árverési feltételek, vámtariffa és kezelési szabályok a polgármesteri irodában megtekinthetők.

Zilah, 1894. november 13.

Péntek Farkas,
polgármester.

242—1894. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közírré teszi, hogy a tasnádi kir. járásbírósnak 270. és 3344.-P. 1894. számú végzése által Murezsán Vazul sződemeteri lakosnak Trenye János t.-szántói lakos elleni 119 frt 50. kr. tőke s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 342 frt 80 kr-ra becsült széna, szalma, gazdasági eszközök, lovak tinók, sertések termény és tűzifából álló ingóságok 110 frt 50 kr. tőke, ennek 1894. év június hó 27. napjától járó kamatai 78 frt 80 kr., megállapított eddigi, jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tasnádi kir. jbróság 3413—1894. számú kiküldést rendelő végzése folytán T.-Szántón végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére 1894. évi november hó 24. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tasnádon, 1894. évi november hó 7. napján.

NÓTI GÉZA,
kir. jbrósági végrehajtó.

BÖLÖNI SÁNDOR

KÖNYVNYOMDÁJA

SZILÁGY-SOMLYÓN.

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, díszítésekkel és a legújabb szerkezetű GYORSSAJTÓVAL ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KÉSZIT:

TUDOMÁNYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET,

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LAKODALMI MEGHÍVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTVÁKAT,

LEVÉLPAPIROKRA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Hoczkás és sima levélpapirokka,

boritékok, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelkezik.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

„SZILÁGY-SOMLYÓ”

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.